

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 13Csp/46/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618203162
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Šulaj
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2018:6618203162.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudcom JUDr. Jánom Šulajom v spore žalobkyne: M. I., J. XX.XX.XXXX, Y. G. V. F., XXX XX X., štátna občianka SR, v zastúpení JUDr. Vladimír Sidor, advokát, so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, IČO: 42 256 593 proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35 792 752, v zastúpení Advokátska kancelária JUDr. Veronika Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, v konaní o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 500,- € s príslušenstvom s návrhom na vydanie platobného rozkazu, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 500,- € v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je **p o v i n n ý** nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, vo výške ako bude rozhodnuté osobitným uznesením vyšším súdnym úradníkom.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 12.07.2018 domáhala zaplatenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 500,- Eur s príslušenstvom, pričom uviedla, že dňa 12.11.2013 uzatvorila so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyňi úver vo výške 1 500,- Eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splácať v 42 mesačných splátkach po 80,37 Eur, pri dojednanej ročnej úrokovej sadzbe 70,01 % a RPMN 69,72 %. Celková čiastka, ktorú mala žalovaná vrátiť bola 3 375,54 Eur.

2. Žalobkyňa ďalej v žalobe uviedla, že Zmluva je v rozpore s právnou úpravou, najmä zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej ako „zákon č. 129/2010 Z. z.“), teda že zmluva neobsahuje náležitosti vyžadované zákonom, pričom absencia alebo nesúlad týchto náležitostí so zákonom spôsobuje fikciu bezúčinnosti a bezpoplatkovosti Zmluvy.

3. Krajský súd Banský Bystrica rozsudkom zo dňa 17.01.2018, sp. zn. 15Co/247/2017 potvrdil rozsudok Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 8Csp/79/2017, ktorý žalobe žalobkyne v celom rozsahu vyhovel. Súd v rámci predmetnej zmluvy zistil najmä nasledovné nedostatky: absencia termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a termínov splátok istiny, výška úrokovej sadzby v rozpore s dobrými mravmi, neprijateľná zmluvná podmienka - Dohoda o poskytnutí služby. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 02.02.2018.

4. Podľa ustanovenia § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 129/2010 Z. z., spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo

na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

5. Žalobkyňa má za to, že sú dané všetky podmienky na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia podľa citovaného ustanovenia. Vo veci totiž existuje

1. porušenie povinnosti veriteľom, ktorú povinnosť mu ukladá zákon č. 129/2010 Z. z.; konkrétne sa jednalo o neuvedenie obligatórnych náležitostí do zmluvy o spotrebiteľskom úvere a v dôsledku toho nedostatočné, resp. zavádzajúce informovanie spotrebiteľa o podmienkach poskytovaného úveru.

2. spotrebiteľ (žalobca) úspešne uplatnil na súde porušenie predmetných povinností, keďže o nich bolo právoplatne (v prospech spotrebiteľa) rozhodnuté Rozsudkom.

3. príčinná súvislosť, pretože spotrebiteľ bol v predmetnom konaní úspešný práve v dôsledku toho, že veriteľ (žalovaný) porušil právne predpisy a vyhotovil Zmluvu v rozpore s výslovným znením právnej úpravy.

6. Škoda spotrebiteľovi nie len hrozila, ale reálne aj vznikla. Zásah do práv a majetkovej sféry žalobkyne je pritom zrejmý z toho, že najskôr bola zo strany žalovaného zavedená (nepravdivo informovaná) o podmienkach úveru, následne bola nútená plniť na účet žalovaného prostriedky na ktoré zo zákona nemal žalovaný nárok a napokon bola žalobkyňa nútená podstúpiť súdne konanie za účelom ochrany svojich práv, keďže žalovaný sa aj napriek svojmu nezákonnému postupu odmietol akýmkoľvek spôsobom mimosúdne dohodnúť.

7. Uznesením č.k. 13Csp/46/2018 - 37 zo dňa 13.07.2018 súd vyzval žalovaného na vyjadrenie sa k žalobe. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.07.2018 a vykonateľnosť dňa 24.07.2018.

8. Písomným podaním zo dňa 18.07.2017 (č.l. 43-46) sa žalovaný k žalobe vyjadril, pričom uviedol, že z formulácia zákonného ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. vyplýva, že zákon v prvom rade vyžaduje postup podľa prvej vety (domáhanie sa ochrany svojho práva). Za predpokladu úspešného uplatnenia porušenia práva môže prichádzať do úvahy úvaha o vzniku nároku na finančné zadosťučinenie. Ako však uvádza v rozsudku sp. zn. 14Co91/2012 Krajský súd v Prešove, s ohľadom na jeho (pozn. § 3 ods. 5 uvedeného zákona) neurčitú hypotézu a v záujme eliminácie jeho možného zneužitia je nevyhnutné sledovať jeho účel, ktorým je nastolenie rovnováhy zmluvných strán, pričom posudzovanie každého nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je vecou individuálnych skutkových zistení. Poskytovanie právnej ochrany v dôsledku porušenia práv strán v spore má však byť vyvážené, čo teda znamená aj posúdenie, či účel sledovaný zákonom sa dosahuje vyslovením neplatnosti zmluvnej podmienky, celej odplaty za úver alebo nad rámec toho aj záverom o vzniku nároku na primerané finančné zadosťučinenie. Z podanej žaloby nevyplývajú žiadne skutkové okolnosti, ktoré by preukazovali nutnosť priznania finančného zadosťučinenia ako spôsobu zavŕšenia ochrany spotrebiteľa. Jeho vznik nie je automatický, ako to tvrdí žalobca; naopak, vznik tohto nároku treba chápať ako prostriedok završujúci ochranu spotrebiteľa za situácie, kedy to okolnosti vyžadujú. Údaj o konečnom termíne splatnosti úveru zákon č. 129/2010 Z.z. nevyžaduje, a to dôvodu, že by išlo o postup v rozpore s úniijným právom. Z tohto dôvodu ani nemôže byť úver bezúročný. Najvyšší súd SR v uznesení sp.zn. 3Cdo 146/2017 uviedol : „To však nič nemení na tom, že zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa sudy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť (pozri bližšie rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/07, bod 110).“ Ohľadne dôsledku v podobe bezúročnosti úveru Súdny dvor EÚ vo veci C-42/15 vo výroku 4 vyslovil podstatnú vec: „Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.“ Ak by sa mala uvádzať konečná splatnosť, potom by v zákone bola uvedená. Zosúladenie právneho textu zákona č. 129/2010 Z.z. s úniijným právom od 01.05.2018 potvrdzuje, že ide o znenie v súlade s úniijným právom. Znenie zákona do 30.04. 2018 je preto potrebné vykladať tak, aby sa dosiahol rovnaký účinok. Toto uviedol Najvyšší súd SR v citovanom uznesení. Rovnako je spornou skutočnosťou aj to, či má žalovaný pre účely tohto konania zodpovedať za to, že po uzavretí zmluvného vzťahu so spotrebiteľom bolo nejaké ustanovenie posúdené ako neplatné, ak v čase jeho uzavretia vychádzal z toho, že jeho postup zákonu neodporuje. Žiadnym rozhodnutím nebolo v čase uzavretia zmluvy posúdené, že žalovaný porušil zákon ohľadne výšky odplaty či uzavretím dohody o poskytnutí služby. Odkazovať na dátumovo

neskoršie rozhodnutia ako je zmluva samotná je skresľujúce a zavádzajúce. Žalovaný poukazuje na pripojené závery z výsledkov kontrolnej činnosti štátnych orgánov, ktoré sa zaoberali obsahom zmluvy a nekonštatovali porušenie zákona. Žalovaný napáda vecnú dôvodnosť uplatňovaného nároku na primerané finančné zadosťučinenie. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (viď IV. ÚS 210/04). Žalobkyňa sa podľa rozsudku žiadneho pojednávania nezúčastňovala, rovnako netvrdila a rovnako ani teraz neuvádza, že pociťovala ujmu či diskomfort spojený s podaním žaloby. Vzhľadom na obsah plnej moci je vôbec otáznave a nepreukázané, že s ohľadom na opakované uzatváranie zmluvných vzťahov z jej strany s viacerými subjektmi nastal taký stav, aby odôvodňoval priznanie žalovaného nároku.

9. Žalovaný napáda aj výšku požadovaného nároku. V žalobe absentuje uvedenie akýchkoľvek skutočností.

10. Uznesením č.k. 13Csp/46/2018-61 zo dňa 26.07.2018 súd vyzval žalobkyňu na vyjadrenie sa k vyjadreniu žalovaného k žalobe. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 09.08.2018 a vykonateľnosť dňa 20.08.2018.

11. Súd vykonal vo veci dokazovanie prečítaním rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 8Csp/79/2017-92 (č.l. 4-18), rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15Co/247/2017-138 (č.l. 19-24), inšpekčných záznamov (č.l. 50-54; 55-58) a zistil tento skutkový stav:

12. Rozsudkom Okresného súdu Lučenec č.k. 8Csp/79/2017 - 92 (č.l. 4-18) bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobkyňi sumu 1 750,- Eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1 750,- Eur od 26.10.2016 až do zaplatenia a náhradou trov konania v plnom rozsahu. Predmetný rozsudok bol rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15Co/247/2017-138 (č.l. 19-24) potvrdený.

13. Z odôvodnenia vyššie uvedených rozsudkov, najmä rozsudku krajského súdu č.k. 15Co/247/2017-138 v bodoch 11, 12 a 13 vyplýva, že:

14. Bod 11.: „Okresný súd správne ustálil, že Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi nie je súčasťou zmluvy. Aj v zmysle rozhodnutia súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, konkrétne body 39, 40, 41, 44 a 45 v spojení s bodom 26 rozhodnutia, z ktorých vyplýva, že „nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil na jednej strane, že zmluva o úvere, ktorá patrí do pôsobnosti smernice 2008/48 a ktorá je vypracovaná písomne, musí byť podpísaná zmluvnými stranami a na druhej strane, že táto požiadavka podpísania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice. Potom, ak zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje na platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere písomnú formu, pričom v tejto podobe musia byť obsiahnuté všetky jej náležitosti, v zmysle aktuálnej judikatúry slovenských súdov (ako aj Súdneho dvora) je podmienka písomnosti, a teda platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, resp. uvedenia podstatných náležitostí do zmluvy, splnená len vtedy, ak je osobitne podpísaná zmluvnými stranami. NS SR v uznesení zo dňa 30.11.2011 sp.zn. 2 Cdo/245/2010, vyslovil názor, že ak nie sú obchodné podmienky podpísané, dojednania, ktoré sú v nich obsiahnuté - ak im zákon povinne ukladá písomnú formu - sú pre absenciu tejto predpísanej formy neplatné. Uvedený názor je aplikovateľný aj v danom prípade.“

15. Bod 12.: “ Správny je aj názor súdu v časti označenia úrokovej sadzby za odporujúcu dobrým mravom. Hoci bola zmluva uzatvorená v roku 2013, nič to nemení na skutočnosti, že spadá pod režim Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Ust. § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou (viď. rozhodnutie NS SR z 21.04.2015, sp. zn. 3MCdo/14/2014).“

16. Bod 13.: „Žalovaný napáda závery súdu o neprijateľnosti Dohody o poskytnutí služby, pričom tvrdí, že závery súdu sú predčasne a neúplné. Súd celkom jasne a zrozumiteľne poukázal na neprijateľnosť tejto dohody, pričom poukázal aj na iné rozhodnutia súdov SR. Súd správne poukazuje na to, že „služby“ vyplývajúce z dohody sú spotrebiteľovi vnútené, o ktoré spotrebiteľ vôbec nepožiadaval a v skutočnosti mu

neboli ani dodané. Taktiež prostredníctvom dohody žalovaný umelo znižuje výšku poskytnutého úveru, z čoho následne vyplýva aj podhodnotenie výšky RPMN. Dohoda nebola individuálne dojednaná, túto skutočnosť žalovaný v konaní nepreukázal, samotný podpis nie je dôkazom individuálneho dojednania. V tejto súvislosti poukazuje žalobkyňa na viaceré rozhodnutia súdov, kde o identickej „Dohode o poskytnutí služby“ prijali súdy rovnaký záver, že ide o neprijateľnú a neplatnú podmienku zmluvy.“

17. Z Inšpekčného záznamu zo dňa 16.10.2009 (č.l. 50-54) a z Inšpekčného záznamu zo dňa 31.05.2011 súd zistil, že kontrola Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200062557, ktorej sa podaná žaloba týka nebola predmetom kontroly.

18. Podľa § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

19. V zmysle zákonného ustanovenia § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. vyplýva, že spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom, resp. osobitnými predpismi má právo na primerané zadosťučinenie od toho kto, ktorý za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými zákonmi zodpovedá. Z právoplatných rozhodnutí súdov (sp. zn. 8Csp/79/2017, 15Co/247/2017) vyplýva, že žalobca sa ako spotrebiteľ právoplatne úspešne domohol svojho práva na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré bolo založené na porušení práva spotrebiteľa pri súčasnom nedodržaní povinností poskytovateľa úveru z hľadiska dodržania obsahových náležitostí zmluvy o revolvingovom úvere, nedodržania podmienky písomnosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy a neprijateľnosti dohody o poskytnutí služby. Žalobca sa domohol svojho práva na vydanie bezdôvodného obohatenia v súdnom konaní potom čo takéto konanie inicioval a úspešne mu právo bolo priznané, pričom čelil taktiež odvolaciemu konaniu, keďže žalovaný jeho právo neuznával a prvostupňový rozsudok napadol odvolaním. Z textu vyššie uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že základným predpokladom pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom čo žalobca spĺňa, keďže v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia pri prejudiciálnom posúdení viacerých porušení práv tak čo sa týka obsahových náležitostí zmluvy, jej písomnej formy ako aj neprijateľných podmienok splnil. Je nutné súhlasiť s názorom vysloveným žalovaným ohľadom priznania primeraného finančného zadosťučinenia v tom, že takéto priznanie by nemalo byť automatické a malo by byť založené na individuálnych okolnostiach toho ktorého prípadu. Okrem formálnej podmienky vyžadovanej zákonom, a to úspešné porušenie práva alebo povinností má súd za to, že sú taktiež dôvody na strane žalobcu, ktoré vzhľadom na individuálnu povahu jeho sporu priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodňujú. Pri právoplatnom konštatovaní porušenia práva žalobcu, ktoré bolo vyššie súdom popísané je potrebné zohľadniť skutočnosť, že žalovaný k reparácii vzniknutého stavu neprišiel. Žalobca sa musel svojho práva na vydanie bezdôvodného obohatenia domáhať súdom, keďže žalovaný neplnil dobrovoľne a iniciovať súdne konanie jednak na súde prvého stupňa a následne čeliť odvolaciemu konaniu. Súdných rozhodnutiach boli konštatované viaceré porušenia práva tak vo vzťahu k absencii náležitostí úverovej zmluvy k nedodržaniu písomnej formy, ako aj k neprijateľnosti zmluvy o poskytnutí služby. Je potrebné taktiež konštatovať, že porušenie práva žalobcu nielenže bolo spôsobilé privodiť mu ujmu ako spotrebiteľovi, ale takúto ujmu mu aj privodilo, keď spotrebiteľ nad rámec svojich povinností uhradil celkovo sumu 1 750,- € v ohraničenom časovom období čo na jeho strane znamenalo v tomto období ekonomickú ujmu minimálne v nemožnosti týmto finančnými prostriedkami nakladať. Navyiac jediným zákonným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola vôbec spôsobená ujma. Sumu 500,- € súd považuje za primeranú zadosťučinenie v pomere k sume, ktorú žalovaný pre porušenie zákonných povinností titulom bezdôvodného obohatenia vo výške 1 750,- € prijal. Zadosťučinenie vo výške 500,- € predstavuje cca 30 % zo sumy, ktorá bola žalobcom žalovanému bezdôvodne zaplatená.

20. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. Žalobkyňa bola v konaní úspešná, súd jej preto priznal právo na náhradu trov konania vo v celosti. O výške náhrady trov konania už nie je potrebné samostatne rozhodovať, nakoľko žalovanej žiadne trov nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trov.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné

spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.